ПРОЛЕТАРЫ ЎСІХ КРАЁЎ, ЗЛУЧАЙЦЕСЯ!

ЧЫРВОНАЯ ЗЬМЕНА

№ 280 (1247) | ПЯТНІЦА, 5-га сьнежня 1930 г.

ШТОДЗЁННАЯ ГАЗЭТА РАБОЧА-СЯЛЯНСКАЙ МОЛАДЗІ
Орган ЦК ЛКСМБ
УМОВЫ ПАДПІСКІ:
1 месяц . . . . 30 кап.
3 месяцы . . . 90 „
6 месяцаў . . . 1 р. 80 „
1 год . . . . 3 р. 30 „
АДРАС РЭДАКЦЫІ:
Менск, вул. Карла Маркса, 38
Тэлефоны: рэдактара—7-28, сакратарыяту—12-19.
АДРАС КАНТОРЫ:
Комсамольская 25, тэлеф. № 903.
ГОД ВЫДАНЬНЯ Х.

Кошт асобнага №—2 кап.

Да ведама ўсіх організацый ЛКСМБ

З прычыны пераняясеньня Ўсесаюзнага зьезду УсеЛКСМ і скліканьня сэсіі ЦВК на 10-XII-30 г.

Х-ы Ўсебеларускі зьезд ЛКСМБ

——— ПЕРАНОСІЦЦА ———

з 15-XII-30 г. на 3 студзеня 1931 г.

Сэкратар ЦК ЛКСМБ ПАЛЯКОЎ

Сакрушальны ўдар па варожай нацыянал-дэмократычнай ідэолёгіі

Контррэволюцыянэры выкрыты, але вораг яшчэ не дабіты

СЫСТЭМАТЫЧНА, УПАРТА РАЗЬВІВАЦЬ СОЦЫЯЛІСТЫЧНАЕ НАСТУПЛЕНЬНЕ ПА ЎСЯМУ ФРОНТУ—МАЦАВАЦЬ АБАРОНАЗДОЛЬНАСЬЦЬ КРАІНЫ САВЕТАЎ

3-га сьнежня ў Доме Пісьменьнікаў (Менск) адбыўся шматлюдны сход беларускіх пісьменьнікаў, на якім прысутнічала вялікая колькасьць навуковых працаўнікоў, студэнцтва і настаўніцтва. На гэтым сходзе з вялікім і глыбокім дакладам выступіў загадчык Культпропу ЦК КП(б)Б тав. Чарнушэвіч.

Намаляваўшы яркі малюнак перамогаў сацыялістычнага будаўніцтва ў СССР, велізарнейшага гэроізму і энтузіязму, з якімі рабочая кляса на чале з сваім увангардам комуністычнай партыяй—выконваюць пяцігодку ў 4 гады, тав. Чарнушэвіч яскрава паказаў складаную механіку клясавай барацьбы.

Большую частку свайго дакладу тав. Чарнушэвіч прысьвяціў выкрыцьцю сутнасьці беларускага контррэволюцыйнага нацдэмократызму, які звіў сабе гняздо ў культурным будаўніцтве і прасоўваў свае шкодніцкія контррэволюцыйныя шчупальцы ў іншыя галіны соцыялістычнага будаўніцтва БССР.

Даклад тав. Чарнушэвіча выклікаў жывыя, гарачыя выступленьні. Першым выступіў рабочы зав оду „Бальшавік" тав. Рыммэр. Ён ад імя свайго чырвонасьцяжнага заводу патрабаваў суровага пакараньня контррэволюцыйным нац. дэмам—закулісным гандлярам пролетарскай краінай.

Ганьбуючы памылкі іншых, крытыкуй сябе!

Пасьля рабочага тав. Рыммэра з доўгай прамовай выступіў проф. Піотуховіч. „Быў і я,—адкрыта прызнаецца профэсар,—запалонен туманом беларускага нацыянал - дэмократызму. Ня чыоты ад гэтай контррэволюцыйнай буржуазнай ідэолёгіі. У маіх навуковых працах, асабліва ў „Нарысе па беларускай літаратуры" адведзена пачэснае месца нацыянал-дэмократычным устаноўкам".

Але проф. Піотуховіч ня хоча... пераймаваць сход на... сваіх уласных, дэмаўскіх памылках. Куды лягчэй казаць пра чужыя грахі і памылкі і гэтым самым адводзіць удар ад сябе, прыкрываць уласныя памылкі. Профэсар паведамляе сходу, што ён піша ў „Чырвоную Зьмену" вялікі артыкул, дзе ён дае разгорнутую крытыку памылак і дзе таварышы могуць знайсьці пазнаёміцца.

А тут, на гэтым узбуджана-прыўзьнятым сходзе, ён гаворыць аб другім. Тут проф. Піотуховіч наносіць сакрушаючыя і досыць меткія ўдары па нацыянал-дэмократычнай ідэолёгіі ў літаратурнай крытыцы. Прамоўца выкрывае „беларускую душу", якой прысьвяціў шмат гадоў у беларускай літаратуры Максім Гарэцкі. Профэсар гаворыць аб тэй старанлівай барацьбе, якой „узвышэнцы" змагаліся за нацыянальныя стылі ў беларускай літаратуры. Піотуховіч бязьлітасна б'е па жывога кап. д ма Чаржынскага, які насьпяваў рамантыку „беларускага мінулага", які раздаваў амаль не выпісваў ім пашпарты розным пісьменьнікам-шляхцічам „нашаніўскай" і іншай пары.

Сход напружана слухаў. Профэсар гаворыць у лёгоўным двелавіта. Дзе-ж ён быў раней, дзе быў ён учора, тыдзень, год таму назад? Чаму ён не змагаўся з нацыянал-дэмократызмам у той галіне культуры, якая яму найбольш ведома?

Такія пытаньні ставяць перад профэсарам дзесяткі пададзеных яму цыдулак.

— Яшчэ ў мінулым годзе,—прыціхшым голасам адказвае профэсар,—я напісаў вялікі артыкул пра нацыянал-дэмократызм у літаратурнай крытыцы. Падаў у рэдакцыю адной штодзённае беларускае газэты. Па прычынах, мне невядомай, гэты артыкул ня быў зьмешчаны. Таму больш і ня пісаў...

Выступае Міхась Зарэцкі

— Гэта было летась, год таму назад. На клюбе друкароў сабраліся дзьве партыйныя ячэйкі—БДВ і БАН. Заля да адказу напоўнена рабочымі, журналістымі, пісьменьнікамі.

Тав. Будзінскі ў сваім запальваючым двухгадзінным дакладзе бязьлітасна выкрывае і паказвае контррэволюцыйнае аблічча беларускага нацыянал-дэмократызму, спакойна і яскрава паказвае памылкі Зарэцкага.

І вось выступіў тады Зарэцкі. Яму далі гаварыць колькі хочаш. Цытатамі з Леніна, Сталіна і Кнорына хацеў апраўдаць сябе тады Міхась Зарэцкі. Паклаўшы руку на сэрца, ён казаў:

— Дарагія таварышы, ды ня-ж я магу прызнаць сябе вінаватым, калі гэтай віны ніколечкі не адчуваю і не бачу.

З таго часу прайшоў год: суровы і бязьлітасны год упартай барацьбы партыі і рабочай клясы з рознымі ўхіламі ад ленінскай нацыянальнай палітыкі, з вялікадзяржаўным ухілам, як найбольш небясьпечным на дадзеным гістарычным адрэзку, з беларускім нацыянал-дэмократызмам. І вось сёньня на гэтай трыбуне Міхась Зарэцкі выглядае па-іншаму, зусім па-іншаму. Ён кажа сьмела і пераконана.

— Цэлы год упарта працую над сабой. За гэты час праверыў да самых драбніц мае ранейшыя ўстаноўкі, мае думкі і пагляды. Мне партыя і савецкая грамадзкасьць адкрыла вочы і ішы я зараз надзвычайна добра бачу контррэволюцыйную атрутную романтыку у якую так прыгожа аздаблялася нацдэмаўшчына. Гэта романтыка прыцягнула і мяне пад свой сьцяг, пад якім я ішоў некаторы час сваёй літаратурнай работы. Мой роман „Крывічы", маё „Падарожжа на новую зямлю"—ня толькі шкодныя літаратурныя творы, а бясспрэчна контррэволюцыйныя творы. У гэтым я сёньня абсолютна пераконаны.

Зарэцкі канчае сваю вялікую, даволі цікавую і, гідаць, зусім шчырую прамову наступнымі словамі:

— Лёзунг нацыянальнага адраджэньня Беларусі—лёзунг наскрозь буржуазны. Мы павінны будаваць культуру ня Сымонаў Будных, розных манэкаў Скарынаў і Цяпінскіх, а нашу, соцыялістычную культуру—пролетарскую па свайму зьместу і нацыянальную па форме. Мой далейшы жыцьцёвы шлях—гэта шлях самай бязьлітаснай і самай суровай барацьбы супроць нацдэмаўскай ідэолёгіі, пад сьцягам якой я ішоў некаторы час.

Рупары клясавага ворага

З няменшай ці аваспыю слухалі выступленьне тав. Жылуновіча. Ён безагаворачна прызнаецца ў тым, што „будучы загадчыкам БДВ, працуючы ў тэрміналёгічнай камісіі Інбелкульту, займаючы розныя другія адказныя пасады, я вёў другую, не партыйную лінію, я быў рупарам клясавага ворага".

Тав. Жылуновіч сьцьвярджае, што „Інбелкульт—гэта было пэрманэнтнае (бесьперапыннае) паседжаньне беларускай рады". Ён шырока раскрывае ідэолёгію і дзейнасьць маршалкаў лёсікаў, розных „вучоных" антысамітаў Красоўскіх і ім падобных.

Жылуновіч успамінае тыя ўдары партыі, якія абразумілі яго, паказалі яго памылкі, накіравалі на правільны шлях.

„Узвышша" на павароце

Ад літаратурнага аб'яднаньня „Узвышша" выступіў Крапіва. Ён расказвае сходу аб той лініі, якую доўгі час вяло „Узвышша" і аб тэй барацьбе, якая вялася ўнутры гэтай організацыі.

Крапіва кажа:

— У нас была свая „ўзвышэнская" этыка: крытыкуй чужых колькі ўлезе, а сваіх не чапай. Гэта і прывяло да таго, што кулацкая лінія асобных сяброў (Дубоўка, Бабарэка, Пушча) зрабілася лініяй усёе організацыі.

Далей Крапіва расказвае аб тых мэтадах барацьбы, якую вялі „ўзвышэнцы" супроць пролетарскай беларускай літаратуры. Ён прыводзіць факты, калі Бабарэка, выкладаючы навейшую літаратуру ў БДУ, даводзіў, што Дубоўка і Пушча—самае левае (?!) крыло пролетарскае літаратуры на Беларусі.

Сваю прамову Крапіва канчае цьвёрдым перакананьнем у тое, што шляхі набліжаньня да пролетарскай літаратуры, на які становіцца „Узвышша" уключыць „узвышаўцаў" у актыўную работу па соцыялістычнаму будаўніцтву.

Выступленьне тав. Кержанцава

(Старшыні Інстытуту мовы і літаратуры пры Комуністычнай Акадэміі).

На гэтым своеасабліва-гістарычным сходзе прысутнічаў прыехаўшы з Масквы старшыня Інстытуту мовы і літаратуры Ком. Акадэміі, старшыня камісіі па правядзеньню беларускага тыдню ў Маскве—тав. Кержанцаў. Яго выступленьня з нясслабнай увагаю чакалі ўсе прысутныя.

— Літаратура, — кажа тав. Кержанцаў,—побач з другімі мастацкімі сродкамі організоўвае соцыялістычнае будаўніцтва, мобілізуе для гэтай работы працоўныя масы. Клясавы вораг хоча захапіць гэтую культурную зброю ў свае рукі і праз яе весьці атакі на нашае будаўніцтва. Падобныя праявы мы мелі ў расійскай літаратуры („Красное Дерево" Пільняка), на украінскай літаратуры, (Хвілёвы), падобныя факты мелі месца і ў нас, у беларускай літаратуры.

Далей тав. Кержанцаў кажа аб задачах „беларускага тыдню" ў Маскве, які будзе праводзіцца ў пачатку студзеня 1931 году. Асноўнымі задачамі гэтага тыдню тав. Кержанцаў лічыць:

— Шырокае азнаямленьне з дасягненьнямі соцыялістычнага будаўніцтва на Беларусі і асабліва яго культурнага вучастку.

— Яшчэ большае збліжэньне пролетарыяту БССР з пролетарыятам усяго Савецкага Саюзу.

Рэволюцыйны суд канчатковы

Ужо даволі позьні час, а яшчэ ёсьць шмат жадаючых выступаць і ніхто не пакідае залю.

... Андрэй Александровіч пасьля невялічкай прамовы чытае сваю новую „Поэму пра ворага". Заключныя словы гэтай поэмы:

> Масы! вапоў!
> Рэволюцыйны суд
> бязьлітасны
> і канчатковы!

Сустракаецца дружнымі апладысмэнтамі. З „прамовай вершам" выступіў яшчэ Лужанін. Таксама выступалі Лімаоўскі, Гальперына і інш.

Вораг выбіты, але не дабіты

У выступленьнях асобных таварышоў праглядалі думкі аб тым, што контррэволюцыйны нацыянал-дэмократызм ужо канчаткова разьбіты.

Гэта—глыбока памылковая і палітычна шкодная думка. У сваім заключным слове тав. Чарнушэвіч гэты момант асабліва выразна падкрэсьліў.

Вораг выбіт з яго галоўных позыцый, але яшчэ далёка не дабіты. Яшчэ зусім рана складаць зброю ў козлы!

Трэба разьвіваць наступленьне!

Трэба сыстэматычна і яшчэ з большай упартасьцю змагацца з контррэволюцыйным беларускім нацыянал-дэмократызмам, з вялікадзяржаўным ухілам, як галоўнай небясьпекай.

Трэба наносіць сакрушаючы ўдар варожай ідэолёгіі.

П.

Пралічыліся, паны інтэрвэнты!

Працэс над контррэволюцыйнай „Промпартыяй" выкрыў перад працоўнымі ўсяго сьвету жудасны малюнак падрыхтоўкі нападу на СССР. Міжнародны пролетарыят зараз яшчэ раз пераканаўся, што „міралюбівым" дыплёматычным запэўніваньням імпэрыялістых—грош цана.

Адзін за адным выступалі на судзе лідэры „прампартыі" і падрабязна апавядалі, як яны выконвалі заданьні сваіх гаспадароў, выкінутых Кастрычніцкай рэволюцыяй,—уцёкшых фабрыкантаў і абшарнікаў і францускага генэральнага штабу.

Калі да пачатку суда буржуазныя і соцыял-фашысцкія газэты маглі яшчэ расказваць байкі, што, моў, „абвінавачвае заключэньне—фантазія Крыленкі" і г. д., дык зараз гэта ўжо немагчыма. На працэсе прысутнічаюць некалькі дзесяткаў уласных корэспандэнтаў буржуазных замежных газэт і агенцтваў. Праўда, некаторыя фашысцкія і соцыял - фашысцкія газэты знаходзяць лепшым замоўчваць непрыемныя для іх факты, якія маюцца ў паказаньнях контррэволюцыянэраў. Але тым ня менш дзесяткі мільёнаў пролетарыяў Эўропы і Амэрыкі ўжо пазналі ўсю праўду. З Францыі, Англьшчыны, Нямеччыны, Аўстрыі і іншых краін безупынна паступаюць паведамленьні аб пролетарскіх мітынгах і дэмонстрацыях, якія там адбываюцца ў абарону СССР.

Верхаводы „прампартыі" ў працягу шэрагу год вялі падрыўную і шпіёнскую работу з тым, каб аблегчыць былым уласьнікам—абшарнікам і заводчыкам зруйнаваць СССР пры дапамозе францускага генэральнага штабу. Яны хацелі патапіць завоёвы Кастрычніцкай рэволюцыі ў моры крыві і вярнуць сабе землі і заводы. Па пляну паноў Рамзіных савецкія фабрыкі і заводы, шахты і промыслы павінны былі стаць уласнасьцю ранейшых уладароў. Капіталісты Рабушынскі пагражаў яшчэ ў 1917 годзе задушыць рэволюцыю „кастлявай рукою голаду". Браты Рабушынскія ўжо наперад спакавалі, як за кошт поту і крыві дзесяткаў тысяч савецкіх пролетарыяў яны будуць набіваць свае кішэні. Нафтапрамысловцы Нобель і Ліянозаў ужо распрацоўвалі пляны драпежніцкай эксплёатацыі савецкіх нафтавых промыслаў.

Старшыня спэцыяльнага прысутнічаньня Вярхоўнага Суду па справе „Промпартыі" тав. Вышынскі

Але ня толькі на прамысловцаў працавалі вучоныя шкоднікі.

Профэсар Рамзін і ўся яго банда намерваліся за кошт „сумарнай (агульнай) каштоўнасьці ўсіх савецкіх прадпрыемстваў, значна пераўвышаючай каштоўнасьць ранейшых капіталістычных прадпрыемстваў,—зьвярнуць страты, нанесеныя замежным уласьнікам". Гэта азначае, што працоўнае сялянства і пролетарыят нашай краіны папалі-б зноў у кабалу абшарнікам.

Дзеля таго, каб зьвярнуць сабе землі і фабрыкі, капіталістычныя драпежнікі зьбіраліся наладзіць масавую бойню, а потым пры дапамозе карных атрадаў і жандараў трымаць у голадзе і жабрацтве 150 мільённы працоўны народ нашай краіны. Падсудны проф. Калінынікаў так і заявіў на судзе: „Шляхам белага тэрору намячалася самая жорсткая расправа з усімі прыхільнікамі савецкай улады".

Контррэволюцыянэры прыдавалі асаблівае значэньне прыцягненьню моладзі на свой бок. Па спэцыяльнаму заданьню з Парыжу, шкоднікі—профэсары павінны былі організаваць контррэволюцыйныя групы і ячэйкі сярод вучнёўскай моладзі. Гэтыя спадзяваньні пацярпелі, аднак, паўнейшы крах.

Па паказаньнях падсуднага проф. Фядотава, усе яго спробы завербаваць прыхільнікаў у Плэханаўскім інстытуце, дзе ён выкладаў, канчаліся без посьпеху. Фядотаў прызнаўся, што большасьць слухачоў яго катэдры складалі рабочыя або сяляне, якія выгадаваліся ў катле рэволюцыі і прайшлі суровую школу грамадзянскай вайны. Такая моладзь,—сказаў Фядотаў,—„не ўяўляла сабою ні ў якім разе сыравіны для экспэрымэнтаў".

Падлейшыя з подлых контррэволюцыянэраў—Рамзін і кампанія—працягвалі свае шчупальцы да моладзі. На гэта памыканьне самыя шырокія масы працоўнай моладзі адказваюць: Раздушым гадзіну інтэрвэнцыі! Цясьней згуртуемся вакол ленінскага ЦК УсеКП(б) і ленінскага комсамолу! Змагаючыся супроць правых і „левых" опортуністых, выканаем пяцігодку ў чатыры гады! Умацуем абароназдольнасьць Савецкага Саюзу!

І. Якабсон.

Дамо лепшых комсамольцаў у органы дыктатуры пролетарыяту

Камітэты і ячэйкі! Па-ўдарнаму разгарнеце мобілізацыю лепшых комсамольцаў на сталую працу ў сельсаве[ты]

Брыгады гарадзкіх комсамольцаў абавязаны дапамагчы вясковым ячэйкам як найлепш організаваць мобілізац[ыю]

Па-бальшавіцку выпраўляючы свае памылкі—змагацца за ажыцьцяўленьне генэральнай лініі партыі

Пастанова бюро Магілеўскага райкому ЛКСМБ ад 1-га сьнежня 1930 г.

Заслухаўшы інформацыю тав. Гуткіна аб рашэньнях сэкратарыяту ЦК ЛКСМБ і бюро РК КП(б)Б аб пастанове Магілеўскага РК ЛКСМБ па пытаньнях удзелу комсамольскай організацыі ў справаздачна-перавыбарчай кампаніі саветаў, бюро РК ЛКСМБ пастанаўляе:

1. Цалкам і поўнасьцю згадзіцца і ўхваліць рашэньні сэкратарыяту ЦК ЛКСМБ і бюро РК КП(б)Б ад 1-га сьнежня 1930 г., якое зусім правільна кваліфікавала рашэньне бюро Магілеўскага РК ЛКСМБ, як права-опортуністычнае, няправільна орыентуючае комсамольскую організацыю на грунтоўныя задачы, пастаўленыя партыяй перад справаздачна-перавыбарчай кампаніяй саветаў;

2. Бюро РК прызнае, што яно дапусьціла грубую політычную памылку ў тым, што ў сваёй пастанове орыентавала організацыю: „клясавая барацьба выклікана на падставе нашых вялікіх посьпехаў", што зьяўляецца грубай права-опортуністычнай памылкай, бо клясавая барацьба ня выклікана нашымі посьпехамі, „а заўсёды існуе і будзе існаваць, пакуль будуць існаваць клясы". Грубой політычнай памылкай права-опортуністычнага зьместу зьяўляецца тое, што ў пастанове РК ня сказана пра абвостраную клясавую барацьбу, якая зьяўляецца вынікам шырока разгорнутага наступу соцыялізму па ўсім фронце і ліквідацыі кулацтва як клясы на базе суцэльнай колектывізацыі, у пэрыод якое праходзіць справаздачна-перавыбарчая кампанія сельсаветаў. Бюро РК паглыбіла гэтую памылку тым, што ў паказанай пастанове не мобілізавала масы комсамольцаў на выкананьне пастаўленых партыяй асноўных задач у сувязі з справаздачна-перавыбарчай кампаніяй саветаў, што зьяўляецца яўна права-опортуністычнай памылкай, ад чаго бюро РК рашуча адмяжоўваецца.

3. Адмяніць рашэньні бюро РК ЛКСМБ ад 3-XI—30 г., аб чым неадкладна давесьці да ведама ўсёй райорганізацыі.

4. Склікаць на 5-ае сьнежня г.г. пашыраны пленум райкому ЛКСМБ супольна з райактывам, дзе абгаварыць даклад аб чарговых задачах комсамольскай організацыі ў справаздачна-перавыбарчай кампаніі саветаў і аб допушчанай права-опортуністычнай памылцы ў пастанове РК ЛКСМБ.

5. На шырокіх сходах ячэек ЛКСМБ абгаварыць сутнасьць допушчанай права-опортуністычнай памылкі бюро РК ЛКСМБ і, на гэтай падставе, яшчэ больш мобілізаваць усю комсамольскую організацыю на рашучую барацьбу з правым опортунізмам, як галоўнай небясьпекай на даным этапе, двурушніцтвам, „левымі" загібамі і прымірэнцтвам да іх.

6. Прыняць да ведама заяву тав. Казлова аб тым, што ён у час зацьверджаньня гэтай пастановы на бюро РК ня прысутнічаў, а знаходзіўся ні раёне па хлебазагатоўках, і памылка яго заключаецца ў тым, што па прыезьдзе ў Магілеў ён не прагледзеў гэтай пастановы, а тым самым ня прыняў мер да неадкладнай адмены гэтай пастановы.

7. Бюро РК ЛКСМБ, па-бальшавіцку прызнаючы допушчаную ім права-опортуністычную памылку ў пастанове РК ад 3-га лістапада г.г., запэўнівае свой Цэнтральны Камітэт ЛКСМБ і Райком КП(б)Б, што пад кіраўніцтвам партыі і ЦК ЛКСМБ комсамол Магілеўшчыны ў сваёй далейшай рабоце па выкананьню генэральнай лініі партыі будзе рашуча змагацца з правым ухілам, як галоўнай небясьпекай, двурушніцтвам, „левымі" загібамі ад лініі партыі і прымірэнцтвам да іх, і па-баявому выканае ўскладзеныя партыяй на комсамол задачы у справе пасьпяховага правядзеньня справаздачна-перавыбарчай кампаніі саветаў.

Ударна правядзем перавыбары саветаў

Магілеўскі РК ЛКСМБ, выпраўляючы допушчаную ім грубую політычную памылку у пастанове па пытаньню аб задачах справаздачна-перавыбарчай кампаніі саветаў і задачах ЛКСМБ, зараз разгарнуў шырокую масава-падрыхтоўчую работу да перавыбараў. Усе комсамольскія ячэйкі разам з батрацка-бядняцкай і колгаснай моладзьдзю праводзяць сходы па пытаньнях справаздачна-перавыбарчай кампаніі, сутнасьці допушчаных памылак у пастанове бюро РК ЛКСМБ і задач практычнага ўдзелу моладзі.

5-га сьнежня праводзяцца куставыя сходы батрацка-бядняцкай і колгаснай моладзі, на якіх будзе прапрацована пытаньне аб задачах перавыбараў саветаў і абгавораны маладзёжныя кандыдатуры у склад саветаў. 6-га сьнежня райком праводзіць гарадзкую конфэрэнцыю рабочай моладзі па пытаньню удзелу моладзі ў справаздачна-перавыбарчай кампаніі Гарсавету.

З мэтай практычнай дапамогі вясковай комсамольскай організацыі ў найлепшай організацыі работы па правядзеньню справаздачна-перавыбарчай кампаніі саветаў, райком ЛКСМБ накіраваў на ўсе ячэйкі брыгады з 25 чалавек гарадзкіх комсамольцаў.

Разам з гэтым мобілізавана студэнцтва, вучні навучальных устаноў гораду і піонэрская організацыя на дапамогу вясковым ячэйкам у культурным абслугоўваньні справаздачна-перавыбарчай кампаніі. Комсамол гораду разам з навучальнымі ўстановамі, вайсковымі часткамі і піонэрамі організуе агіт-абоз і мобілізуе ўсе кіно-перасоўкі на абслугоўваньне справаздачна-перавыбарчых сходаў.

Комсамольская організацыя раёну разгарнула шырокую працу па арганізацыі скрозных абозаў, здачы ільна, прысьвяціўшы іх пачатку перавыбарчай кампаніі ў раёне.

5-га сьнежня бюро райкому склікае пашыраны пленум РК з удзелам райактыву. На пленуме б[удуць] заслуханы інформацыі ячэек [аб] практычным удзеле ў справа[здачна]-перавыбарчай кампаніі.

Райком перавыканаў задань[не] ЛКСМБ па мобілізацыі комса[моль]цаў на сталую працу ў саве[ты]. Замест вызначаных 10-ці ча[лавек] мобілізавана 15 чал.

Сакратар РК ЛКСМБ КАЗЛО[Ў]

300 комсамольцаў з рабочых, батракоў, колгасьні[каў] і беднякоў—на сталую працу ў сельсаветы

Пастанова сэкратарыяту ЦК ЛКСМБ ад 1-XII 1930

1. У выкананьне рашэньня бюро ЦК ЛКСМБ аб удзеле ЛКСМБ у [пе]равыбарах саветаў мобілізаваць 300 чалавек комсамольцаў з рабо[чых], батракоў і беднякоў для работы сакратарамі сельсаветаў. Мобілі[зацыю] праводзіць у наступных раёнах:

Магілеўскім—15,	Рагачоўскім—10,
Аршанскім—10,	Самахвалавіцкім—8,
Барысаўскім,—9,	Сеньненскім—8,
Бабруйскім—10,	Чэрвеньскім—6,
Слуцкім—10,	Чэрыкаўскім—6,
Мазырскім—10,	Шклоўскім—8,
Жлобінскім—10,	Быхаўскім—6,
Рэчыцкім—10,	Лепельскім—8,
Віцебскім (вясковым)—8,	Капыльскім—6
Полацкім—12,	Вульскім—6,
Гомельскім (вясковы)—8,	Бешанковіцкім—6,
Гарадоцкім—8,	Жыткавіцкім—6,
Горацкім,—8,	Плешчаніцкім—6,
Дрысенскім—6,	Карылінскім—6,
Дубровенскім—8,	Чашніцкім—6,
Касьцюковіцкім—6,	Сіроцінскім—6,
Клімавіцкім—10.	Лупалаўскім—6,
Мсьціслаўскім—6,	Сьвіслацкім—6,
Петрыкаўскім—6,	Пухавіцкім—6,

2. Мобілізацыю скончыць не пазьней 8 сьнежня.

3. Даручыць т. Гуткіну даць патрэбныя паказаньні РК [Л]К[СМБ] парадку правядзеньня мобілізацыі.

В. САМУЦІН

Гора-адвакат Целяшава—сьпявака па кулацкіх нотах

(Аб лісту Гузава)

Ад свайго дзевятага зьезду ЛКСМБ прайшоў сапраўды вялікі, гістарычны па сваёй значнасьці шлях.

Працуючы пад кіраўніцтвам партыі, мы дабіліся вялічэзных посьпехаў у справе выкананьня задач, што вынікаюць з рэконструкцыйнага пэрыоду.

Зараз у цэнтры ўвагі ўсёй нашай організацыі стаяць гаспадарчыя пытаньні. Тыя адасобныя ячэйкі і нават райорганізацыі (Горкі, Сураж), якія не паставілі ў асяродак увагі сваёй работы гаспадарчыя пытаньні, ужо апынуліся ў опортуністычным балоце.

Працуючы над выкананьнем задач пяцігодкі, якая вызначае зараз кола дзейнасьці комсамолу, наш саюз хімічна вылучыў цэлы шэраг найноўшых карысных форм, якія найлепш садзейнічаюць далучэньню мас комсамольцаў і працоўнай моладзі да найбольш інтэнсіўнага ўдзелу ў выкананьні гаспадарчых задач, як у прамысловасьці, так і ў сельскай гаспадарцы.

„УсеЛКСМ зараз зьяўляецца адным з баявых атрадаў на ўсіх вучастках соцыялістычнага будаўніцтва. Комсамол дабіўся велізарных зрухаў у бок узмацненьня свайго ўдзелу ў гаспадарчым і культурным жыцьці краіны. Ён паказаў і паказвае ўзоры багатай ініцыятывы па часткі ўвядзеньня форм комуністычных адносін да працы", („Правда"). „Ленінскі комсамол і кіруемая ім рабочая моладзь увянчваюць справу спаборніцтва і ўдарніцтва рашаючымі посьпехамі. Трэба прызнаць, што наша рэволюцыйная моладзь адыграла ў гэтай справе выключную ролю". (Сталін).

Комсамол разам з партыяй і пад яе кіраўніцтвам рашуча змагаўся і змагаецца з усякімі адхіленьнямі ад лініі партыі, супроць правага ўхілу, як галоўнай небясьпекі, супроць „левых" загібаў, супроць двурушніцтва. Комсамол з уласьцівай яму адданасьцю партыі, з вялікай аднамысьнасьцю асудзіў антыпартыйную фракцыйную дзейнасьць права-„левацкага" беспрынцыпнага блёку. Комсамол з усёй бальшавіцкай непрымірымасьцю наносіць руйнуючыя ўдары па кулацкіх агентах, якія імкнуцца рэвізаваць партыйную лінію ў пытаньнях саюзнага руху.

Усё гэта бясспрэчныя паказчыкі вялікага росту політычнай актыўнасьці мас комсамольцаў, якая адбываецца на аснове разгортваньня гаспадарчай дзейнасьці саюзу.

Гэта суровы прысуд тым, хто для прыкрыцьця свайго бясьсільля, сваёй опортуністычнай існасьці, труслівасьці, свайго двурушніцкага твару—імкнецца, сьцьвярджаць аб „таптаньні на месцы" аб „крызісе актыўнасьці" ў комсамоле і г. д.

Комсамольская організацыя Беларусі, асабліва праз свае раённыя конфэрэнцыі, рашуча падкрэсьліла ўсю бязгрунтоўнасьць, сьмехатворнасьць сьцьверджэньня аб „крызісе актыўнасьці". Голасам комсамольскіх мас конфэрэнцыі заявілі, што „гора—прароцтвы" аб крызісе выходзяць з вусная кулацкай агентуры—правых опортуністых, якія, неразумеючы сутнасьці нашых цяжкасьцяй, здрэйфіўшы перад гэтымі цяжкасьцямі, апусьцілі рукі ў барацьбе з клясавым ворагам і, скаціўшыся ў опортуністычнае балота, пачалі бездапаможна енчыць аб „крызісе"—паклёпнічаць на комсамол.

В-крытыя да канца комсамольскія „гора-прарокі", пад той ці іншай „паліўкай", падчас пад шыльдай фраз аб „цьвярозасьці" пры ацэнцы становішча комсамолу, усё-ж імкнуцца праз комсамольскімі зьездамі атакаваць лінію комсамолу, давесьці, што комсамол „згубіў баявольнасьць", знаходзіцца ў стане „развалу", інакш кажучы, коціцца, альбо ўжо скаціўся да опортунізму.

У гэтым напрамку набывае асаблівую цікавасьць ліст у рэдакцыю „Ч. З." комсамольца Гузава.

Напомнім, што Гузаў, разьбіты ўжо не раз комсамольскай організацыяй за права-опортуністычную практыку, раскрытыкаваны ў свой час „Чырвонай Зьменай" за абарону права-опортуністычных элемэнтаў у комсамоле, якія, па-Гузаву, упадаюць ва ўхілы з прычыны малапісьменнасьці (?!) і, хаця за скрыўленьне клясавай лініі і вычышчаны з партыі, усё-ж „могуць быць у комсамоле".

Абраўшы ролю кулацкага абаронцы, стаўшы ў позу „сыгналізатара" Гузаў у сваім лісьце перашоў усе межы паклёпніка на комсамол, на ЦК і яго ЦО „Чырвоную Зьмену".

Як заведзены на кулацкай пляцоўцы грамафон ён адразу ж заяўляе:—„Тав. Целешаў праў!".

З уласьцівай усім опортуністым панічнасьцю, „тараканьнім сполахам" Гузаў пачынае бездапаможна енчыць аб „крызісе".

„Зашамацеў дзе-небудзь таракан, не пасьпееў яшчэ вылезьці са шчыліны,—яны ўжо шарахаюцца назад, прыходзяць у жах і пачынаюць енчыць аб катастрофе, аб гібелі савецкай улады". Так гаварыў тав. Сталін на XVI зьезьдзе УсеКП(б) на адрасу былых лідэраў правай опозыцыі. Гэта надзвычайна меткая характарыстыка існасьці і комсамольскіх „гора-прарокаў".

І сапраўды.

Што прывяло Гузава да сьцьверджэньня аб наяўнасьці крызісу.

Зразумела, што калі-б Гузаў быў здольны ацэньваць рэчы, так як яны ёсьць, калі-б не хварэў „тараканьняй палахлівасьцю" беспрынцыпнага опортуністага, ён убачыў-бы сапраўдны рост політычнай актыўнасьці мас комсамольцаў, якая з кожным днём узрастае на аснове гаспадарчай і політычнай дзейнасьці саюзу.

Але „логіка" опортуністычнай існасьці прывяла Гузава да іншага.

„Абураючыся" па адрасу ЦК ЛКСМБ і „Чырвонай Зьмены" Гузаў заяўляе:—З якой выгаднасьцю змазваецца тое, што на сёньняшні дзень вызначаецца з усёй яскравасьцю. Мне здаецца тое, што гэтая ідэя бескарысная і абвінавачваньне тав. Целешава ў правым опортунізьме я лічу зусім беспадстаўным".

На чым-жа грунтуецца гэты няпрошаны адвакат?

Ён за фактамі „у кішэнь ня лезе".

„Возьмем для грунтоўнасьці факт, заяўляе Гузаў.—Нядаўна ячэйка КСМ Жыткавіцкага Рыбтэхнікуму склікала сход, дзе ставілі пытаньні аб колектывізацыі, сьвінагадоўлі. Пытаньні сур'ёзныя, але на гэтым сходзе яны ня мелі сур'ёзнасьці. Комсамольцы шэпчуцца, рагочуць на сходзе, бы ў карчме. Аб'яўлены запіс на ўдарныя брыгады праводзіцца сьмехам, а між тым у гэтым напрамку ячэйка не зрабіла. Узьнікае пытаньне: [дзе] актыўнасьць?—Няма. І гэта [ня]... пацьвярджае думку Целешава..., [які піша ў сваім арты]кулеі: крызіс па-мойму зьяўляецца [гі]старычным фактарам, як і інш[ыя мо]манты чалавечага жыцьця. Ён ...чы і ніякія пастановы і дарэмна... пісваньне правага ды „левага" ... таварышом, якія ўказваюць на ... без адпаведнага павароту ... дапамогуць яго зьліквідаваць".

Прывёўшы яшчэ дзьве ячэй[кі] ...лаўскую і Юравіцкую, бязьдзейнасьць якіх падкрэсьлена ў пастанове Жыткавіцкага райкому ЛКСМБ, ... ня прымушае сябе чакаць з вы[вадам]. Ён прымае позу „прарока" і ... робіць вывад.

„Усё гэта падмацоўвае ду[мку] Целешава і сьведчыць аб тым, [што] крызіс актыўнасьці ў нас ёсьць".

Такім чынам, паклаўшы ў ... тры ячэйкі, стан работы якіх ... дае драбныя, у Гузава хапае ... стаў абагульваць гэта і адносі[ць] ... толькі да адной раённай, але і ... беларускай організацыі.

Мала таго, ён прыкладае ўсе ... каб давесьці, што „крызіс зьяўляецца ... гістарычным фактарам, як інш[ыя мо]манты чалавечага жыцьця", а ... і „левы" ўхілы—гэта, п... ...нікчэмнасьць.

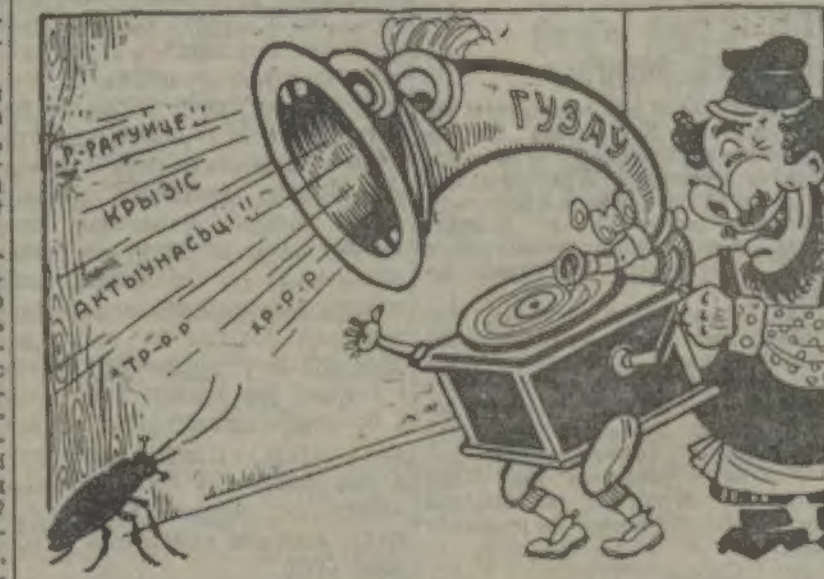
Ня цяжка ў даным вынаўк... ці да разважаньняў аб „пера[растань]ні ў комсамоле маладога кула[ка ў] ... „мірнае урастаньні кула[ка ў соцыя]лізм" і інш., даволі ладаць толь[ко] ... гэта „гістарычны факт".

Гузаў ня ўлічыў адной „ма[лень]кай" акалічнасьці, што комсамольскія ... піяцыі даўно навучыліся ... маску з такіх яўна-кулацкіх ... ведзяў, за якімі імкнуцца схаваць ... твар опортуністыя-двурушнікі.

Опортуністычным верашча[ньням] (даўно ўжо нам знаёмым) аб ... шываньні ўхілаў" ня ўдасца ... комсамольскую зіркасьць у ... барацьбы за чыстату ленінскай ... нашай партыі.

Убачыўшы дрэнны стан работы ...нэй ячэйкі (Рыбтэхнікуму), ... меючы прычын, якія прывялі ... да такога становішча, нежада... зам з ячэйкай ісьці па лініі ... джваньня работы праз перама[ганьне] цяжкасьцяй, зарэйфіўшы перад ... мі цяжкасьцямі Гузаў прыша... ды „напаўшыя пад руку" яшчэ ... ячэйкі (Быляўскую, Юравіцкую) ... уласьцівай опортуністым панічна[сьцю] гістарычна енчыць:

„Як так таракан? Гэта не тара[кан]...

У „тараканьнім шолаху"

МЕСЯЧНІК БЕЛАРУСІЗАЦЫІ

ІНТАРЭСЫ ПАРТЫІ І РАБОЧАЕ КЛЯСЫ

Патрабуюць безадкладна разгарнуць працу па праверцы і па-сіленьню тэмпу беларусізацыі ўсіх частак нашага партыйнага, комсамольскага і дзяржаўнага апарату. **Заклікаюць** да рашучых боек з контррэвалюцыйным нацыя-нал-дэмократызмам і найбольш небясьпечным вялікарасійскім шовінізмам і шовінізмамі ўсіх колераў

З 1-га сьнежня 1930 г. да 1-га студзеня 1931 г.—месячнік беларусізацыі

Месячнік беларусізацыі — баявая праверка барацьбы комсамолу за выращэньне ленінскай нацыянальнай політыкі

(З пастановы сэкратарыяту ЦК ЛКСМБ аб удзеле комсамолу ў правядзеньні месячніка беларусізацыі)

Абвешчаны ЦК КП(б)Б месячнік беларусізацыі (з 1-га сьнежня 1930 г. па 1-ае студзеня 1931 г.) мае вялікае політычнае значэньне ў справе барацьбы за аўладаньне беларускай пролетарскай культурай і ў прыватнасьці белмовай, узмацненьне барацьбы з вялікадзяржаўным шовінізмам, як галоўнай небясьпекай на даным этапе, з контррэвалюцыйным нацыянал-дэмократызмам, з нац. опортунізмам і шовінізмамі розных колераў.

Месячнік беларусізацыі, які будзе праходзіць пад знакам рашучага пасіленьня кіруючай ролі партыі рабочае клясы у справе нац. культбудаўніцтва БССР, павінен будзе асабліва яскрава высьветліць становішча аўладаньня комсамолам пролетарскай нацыянальнай беларускай літаратурай і моцна пасіліць удзел комсамолу ў культбудаўніцтве, павінен даць справы малюнак становішча беларусізацыі шырокіх комсамольскіх мас, падвесьці вынікі і працягнуць працу, пачатую ў час 3-хмесячніка „За пролетарскую бел. культуру і культуру нац. меншасьцяй".

Выходзячы з задач пастаўленых ЦК КП(б)Б перад партыйна-комсамольскімі профорганізацыямі ў час правядзеньня месячніку беларусізацыі, ЦК ЛКСМБ прапануе ўсім комсамольскім организацыям уключыцца ў правядзеньне месячніку беларусізацыі, стаўшы організатарам рабочай, батрацкай і бядняцка-серадняцкай моладзі вакол задач беларусізацыі партыйнага, комсамольскага, профсаюзнага, савецкага, кооперацыйнага апарату.

Правесьці шырокую масавую растлумачальную працу сярод працоўнай моладзі па пытаньнях ленінскай нацпалітыкі партыі, пастановы Кастрычніцкаўскага пленуму ЦК КП(б)Б аб нацыянальна-культурным будаўніцтве БССР і задачах месячніку беларусізацыі.

Сумесна з штабамі пры РК КП(б)Б і камісіямі пры партячэйках і колектывах правесьці праверку ступені беларусізацыі комсамольска-масавай працы на прадпрыемствах, у саўгасах, колгасах, установах і г. д., а таксама гаспадарнікамі, профсаюзнымі, партыйнымі і савецкімі працаўнікамі, прыцягнуўшы да суровай адказнасьці тых працаўнікоў, якія яшчэ не вядуць працу на белмове, даўшы рашучы адпор такому становішчу, калі беларусізацыя абмяжоўваецца вядзеньнем справаводства на белмове.

Правесьці праверку становішча беларусізацыі комсамольскіх, савецкіх, профэсыйных, гаспадарчых, кооперацыйных і навучальных устаноў, выявіўшы ступень беларусізацыі іх, прыстасаванасьць да абслугоўваньня пролетарскіх і бядняцка-серадняцкіх мас усіх нацыянальнасьцяй, прыстасоўваючы да нацбытавых умоў БССР.

Праверыць карэнізацыю комсамольскага, савецкага, профсаюзнага, гаспадарчага і кооперацыйнага апарату, а таксама і вынікі інтэрнацыяналізацыі прадпрыемстваў, зьвярнуўшы асаблівую ўвагу на ўкараненьне рабочых яўрэяў на чыгунцы, на пошце і г. д. Адначасова з гэтым праверыць стан працы сярод працоўных нацменшасьцяй на іх родных мовах (клюбы, хаты-чытальні, школы і г. д.), праверыць працу т-ва „ОЗКТ" у галіне правядзеньня масавай растлумачальнай і выхаваўчай працы ў яўрэйскім насельніцтвам.

Групай „ЛК" шляхам налётаў на ўстановы, прадпрыемствы высьвятляць становішча беларусізацыі і інтэрнацыяналізацыі прадпрыемстваў і ўстаноў, распрацоўваць конкрэтныя мерапрыемствы паляпшаньня гэтай справы.

Вынікі працы камісій пры ячэйках КП(б)Б і налётаў груп „ЛК" заслухаць на сходах комсамольскіх ячэек, дзе дэталёва абгаварыць стан беларусізацыі комсамольцаў, вызначыць конкрэтныя мерапрыемствы барацьбы комсамолу за беларусізацыю.

„Чырвонай Зьмене" разгарнуць шырокую кампанію за правядзеньне месячніку беларусізацыі, адначасова мобілізуючы ўвагу комсамольскай організацыі на неабходнасьць рашучай барацьбы з контр-рэволюцыйнай сутнасьцю нацдэмократызму, нацопортунізмам і вялікадзяржаўным шовінізмам, які зьяўляецца найбольш небясьпечным на даным этапе, і шовінізмамі розных колераў. Завастрыць увагу на разгортваньні працы па інтэрнацыянальнаму выхаваньню працоўных мас.

Безадкладная мобілізацыя мас комсамолу рабочых, батрацкіх і бядняцка-серадняцкіх мас б-н моладзі да найбольш поўнага выкананьня задач месячніку павінна садзейнічаць яшчэ большаму аўладаньню комсамолам Беларусі пролетарскай беларускай культурай, павышэньня ўдзелу комсамолу ў будаўніцтве белкультуры, нацыянальнай па форме і пролетарскай па зьместу.

„І без беларускай мовы пражывем"...

На заводзе „Дрэваапрацоўшчык" (Менск) рабочыя, у тым ліку і некаторыя партыйцы і комсамольцы, ня могуць дасканала і правільна растлумачыць у чым сэнс ленінскай нацыянальнай політыкі. Партыйная, комсамольская і профэсыйныя організацыі заводу не ўдзялілі належнай увагі гэтаму пытаньню.

На комсамольскіх сходах ня ставілі пытаньня аб нацыянальных ухілах, не орыентавалі комсамольцаў у пытаньні нацполітыкі.

Актыў, які акуратна чытае газэту, ведае, што вялікадзяржаўны шовінізм зьяўляецца на даным этапе галоўнейшай небясьпекай, але большая частка моладзі не разумее гэтага, ня ведае чаму на даным этапе вялікадзяржаўны шовінізм зьяўляецца галоўнай небясьпекай.

На заводзе некаторыя рабочыя гавораць:

— На чорта гэтая белмова і без яе пражывем.

Заводзкім організацыям трэба ўдзяліць максымум увагі пытаньням ленінскай нацыянальнай політыкі.

Ц. В

... „Па-беларуску цяжка размаўляць"...

Вось унівэрсальны магазын па Ленінскай вуліцы.

— Загадчык тут?—пытае пайнік у працаўніка магазыну.

— А что это такое—загадчык?—пытае зьдзіўлена працаўнік.—У нас такога няма.

— Як гэта крама без загадчыка?—у сваю чаргу зьдзіўлена пытае пайнік.

— Не понимаю, что вы говорите,—кідае расчараваны працаўнік прылаўку.

Зайдзеце ў любы магазын, у любую краму, альбо базу МЦРК і вы не пачуеце ніводнага беларускага слова.

Ударнікі 36 крамы лічаць, што „па-беларуску цяжка размаўляць".

У сталоўках №№ 3 і 8 усе гавораць па-расійску.

Падыходзім да працаўнікоў беларускага аддзяленьня кнігарні Белдзяржвыдавецтва, але і тут не гавораць па-беларуску.

Г. Фрыд.

...тысячы разьюшаных зьвяроў! Гэта таракан, а пропасьць, гібель савецкай улады".

Іронія тав. Сталіна па адрасу былых лідэраў опозыцыі з усёй поўнатой ілюстроўвае рыску „чалавека ў футляры" ў комсамольскіх „гора-прарокаў", тыпу Гузава.

Ім даволі зьяўленьня „малейшай хмары на кругавідзе", каяўнасьці праблемаў у рабоце адной-дзьвюх ячэек для таго, каб распусьціць гістэрычную „сьвістапляску" аб „таптаньні на месцы", аб „крызісе", аб „развале", аб „спаўзаньні комсамолу да опортунізму".

Зразумела адно, што гэтыя людзі выконваюць сацыяльны заказ клясава-варожых кулацкіх элемэнтаў, якія прыкладаюць усе стараньні, каб ашальмаваць перад тварам працоўных мас партыю і комсамол, савецкую ўладу і зьнішчыць свой уплыў на масы.

Але опортуністычныя вушы Гузава яскрава паказваюцца пасьля таго, калі ён выкладзе сутнасьць так званых „прычын", якія па думцы Гузава выклікалі „крызіс".

Прыкладаючы ўсе патугі, каб даказаць наяўнасьць „крызісу", Гузаў спрабуе „абгрунтаваць", як ён выражаецца, гэты „гістарычны фактар" характарыстыкай сучасных форм, мэтадаў і зьместу работы нашай вясковай організацыі.

Для поўнаты малюнку прывядзем цалкам гэтую частку ліста:

„Але цікава, якія прычыны выклікалі гэты крызіс. Па-мойму, вось якія. Звычайна праца нашых комсамольскіх ячэек заключаецца ў агітацыі. Перад надыходам той ці іншай кампаніі засядае бюро, потым сход і выносяць рэзолюцыю—„Павесьці растлумачальную працу".

Праўда, гэта „растлумачальная праца" мела свае вынікі, але не цяпер. Селяніну ўжо абрыдла слухаць нашы голыя словы аб вялікіх справах, ён кажа:—„Пакажы мне на справе". Значыць аўторытэт „растлумачальнай працы" упаў, вынікаў няма, а дзякуючы гэтаму ўпала і актыўнасьць нашых актывістых. І само сабою зразумела, што не маючы вынікаў сваёй „растлумачальнай працы", на вёску неахвота ісьці. І гэта ня дзіўна. Селянін ня пойдзе ў колгас, калі ў суседнім ля яго колгасе пануе недарэчнасьць.

З усяго гэтага вынікае тое, што прычынай крызісу актыўнасьці нашай організацыі ЛКСМБ зьяўляюцца тыя аджыўшыя мэтады і формы працы, якімі мы ўсё яшчэ карыстаемся. Гэты крызіс на сёньняшні дзень, трэба прызнаць, лічыць гэтае як промах комсамольскай організацыі і ў далейшым узяцца за яго ліквідацыю. Растлумачэньне, якое было асноўным дагэтуль мэтадам працы павінна быць адкінута. Для таго, каб мець добрыя вынікі ў працы па колектывізацыі і г. д. трэба складаць такія ўмовы ва ўжо організаваных колгасах, каб селянін сам убачыўшы перавагу пайшоў-бы ў колгас. Толькі тады будуць вынікі ў працы, толькі тады зноў падымецца актыўнасьць нашай моладзі. Нажаль, да гэтага часу на гэта не зьвярталася ўвагі з боку комсамолу. Мы абвяшчаем паход за паходам, бегаем адзін за адным і нарэшце нічога ня маем. Усё гэта алоўшым і адбілася на актыўнасьці комсамолу, усё гэта садзейнічала крызісу актыўнасьці".

Першае, што кідаецца ў вочы гэта тое, што наш „прарок" за цэлыя гады адстаў ад жыцьця.

Апынуўшыся далей усялякага хвасьцістага, „комсамолец" Гузаў паказаў што ад політычнай блізарукасьці ён даўно прышоў да поўнай опортуністычнай сьлепаты. Ён ня бачыць над чым сапраўды працуе зараз комсамол.

І, па-другое, Гузаў паказаў, што ён нічога агульнага з партыяй і комсамолам ня мае, бо не разумее таго што масава-растлумачальная работа, агітацыя заўсёды зьяўлялася і зьяўляецца магутным сродкам у руках партыі і комсамолу ў справе мобілізацыі энэргіі працоўных мас на выкананьне конкрэтных задач соцыялістычнага будаўніцтва.

Але вернемся да першага пытаньня. Над чым сапраўды зараз працуе комсамол?

Ці займаецца ён толькі ўнутрысаюзнымі пытаньнямі і голай агіткай?

Сьнежаньскі пленум ЦК УсеЛКСМ, адзначыўшы наяўнасьць адставаньня тэмпаў работы саюзу, ад узрослых тэмпаў соцыялістычнага будаўніцтва, падкрэсьліў, што ў аснове гэтага адставаньня ляжыць тое, што ў рабоце комсамольскіх організацый гаспадарчыя пытаньні не зьяўляюцца галоўнымі, што організацыя ў большасьці займаецца ўнутрысаюзнымі пытаньнямі, што „ячэйкі і камітэты зачастую працуюць тым зьместам, тымі-ж коламі пытаньняў, а падчас і тымі-ж мэтадамі, якімі яны працавалі ў аднаўленчы пэрыод". І далей у рэзолюцыі сьнежаньскага пленуму ЦК УсеЛКСМ гаворыцца, што „такое адставаньне вельмі небясьпечна, бо калі організацыі комсамолу будуць плесьціся ў хвасьце шпаркіх тэмпаў соцыялістычнага будаўніцтва, ня будуць уладаць патрэбнымі рэволюцыйнымі тэмпамі і размахам у сваёй рабоце, дык нават пры наяўнасьці формальна-правільнай політычнай лініі перад імі будзе стаяць небясьпека спаўзаньня да опортунізму".

Ці маем мы гэта зараз?

Безумоўна, не.

З усёй рашучасьцю неабходна падкрэсьліць, што ў цэнтры ўвагі комсамолу зараз стаяць гаспадарчыя пытаньні.

Упарта працуючы па разгортваньню соцспаборніцтва і ўдарніцтва, актыўна дапамагаючы партыі ў справе соцыялістычнай рэконструкцыі сельскай гаспадаркі, правёўшы і праводзячы шэраг мобілізацый сотняў і тысяч комсамольцаў для ліквідацыі прарываў на важнейшых вучастках гаспадарчага будаўніцтва (Донбас, лесазагатоўкі і г. д.)—комсамол у асноўным стварыў паварот тварам да выкананьня задач гаспадарчага будаўніцтва.

Было-б вялікай дэзорыентуючай комсамол хібай заявіць зараз, што тэмпы работы саюзу заўсёды і па ўсіх вучастках адпавядаюць тым павышаным запатрабаваньням, якія яму прад'яўляюцца рэконструкцыйным пэрыодам.

Тэмпы работы саюзу асабліва ў нас па Беларусі, і зараз яшчэ адстаюць ад агульных тэмпаў соцыялістычнага будаўніцтва па шэрагу, нават важнейшых, вучасткаў гаспадарчага будаўніцтва (сельская гаспадарка, каменнявугальная і хэмічная прамысловасьць, новае будаўніцтва а ва ўмовах Беларусі трэба сюды дадаць і электрыфікацыю, балотную проблему, проблему кадраў, пытаньні заводзкага і ўнутры-колгаснага планаваньня, нацкультбудаўніцтва і інш.).

Ня ставячы сабе мэтай (у гэтым артыкуле) даць поўны малюнак памеру адставаньня неабходна рашуча падкрэсьліць, што характар гэтага адставаньня карэнным чынам адрозьніваецца ад адставаньня к часу сьнежаньскага пленуму ЦК Усе ЛКСМ.

Цяперашняе адставаньне характэрна як адставаньне якое праўляецца ў пэрыод усё ўзрастаючай політычнай актыўнасьці мас комсамольцаў і ўсё нарастаючых тэмпаў гаспадарчай дзейнасьці саюзу, у пэрыод, калі паварот у асноўным зроблен.

Гэтае адставаньне характэрна наўменьнем хутка прылажыць комсамольскія рукі на шэрагу новых вучасткаў работы, якія вынікаюць з рэконструкцыйнага пэрыоду.

Аднак, калі паверыць „прароцтву" Гузава, дык мы прымушаны будзем констатаваць, што ня выканалі рашэньняў сьнежаньскага пленуму ЦК УсеЛКСМ, — не стварылі павароту тварам да гаспадарчага будаўніцтва, усё яшчэ галоўным чынам займаемся унутрысаюзнымі пытаньнямі і голай агіткай, працуем, як сьцьвярджае гэты „гора-парок", „тымі-ж аджыўшымі мэтадамі і формамі працы" а гэта значыць, што мы, праводзячы „формальна-правільную політычную лінію", коцімся, альбо ўжо скаціліся, да опортунізму.

Ня цяжка зразумець, што да такога вывазу можа прыйсьці толькі закончаны махровы опортуніст тыпу Гузава, які поўным голасам пяе кулацкую песьню, накіраваную на рэвізію лініі партыі, на ахайваньне ленінскага комсамолу. Опортуністычнае сьцьвярджаньне Гузава „аб крызісе актыўнасьці" невыпадковае, яно мае непасрэдную сувязь і выходзіць з яго адносін да партыйнай політыкі, у прыватнасьці да пытаньняў лініі партыі ў сельскай гаспадарцы.

Сьцьвярджаючы аб наяўнасьці „крызісу ў організацыі наогул" Гузаў растлумачвае, што актыўнасьць у комсамольцаў упала, бо „селянін ня пойдзе ў колгас, калі ў суседнім ля яго колгасе пануе недарэчнасьць", „для таго, каб мець добрыя вынікі ў працы па колектывізацыі і г. д. трэба складаць такія ўмовы ва ўжо організаваных колгасах, каб селянін сам ўбачыўшы перавагу пайшоў-бы ў колгас".

На першы погляд гэтыя заявы носяць як-быццам „наіўны" характар; моў асобныя колгасы ня зусім прыкладныя, што за колгас трэба агітаваць колгасу і г. д. Але на самай справе, паглядзеўшы ў корань, стане ясна, што гэта закончаная кулацкая програма.

Заяўляючы аб „крызісе" ва ўсім комсамоле і сьцьвярджаючы, што галоўнай прычынай упадку актыўнасьці зьяўляецца нежаданьне селяніна ісьці ў колгас, бо ў апошнім недарэчнасьць, Гузаў такім чынам даводзіць, што ўсе нашы колгасы — недарэчнасьць, а далей канчаючы гэтую думку, заяўляе што селянін ня бачыць перавагі колгасаў і адмаўляючыся ўрэшце ад растлумачальнай работы, рэкамендуе праводзіць колектывізацыю так, каб „селянін сам убачыўшы перавагу пайшоў-бы ў колгас".

Давёўшы гэтыя размовы да лёгічнага канца, мы атрымаем, што колектывізацыя—недарэчнасьць, яна ня мае перавагі над аднаасобнай (чытай кулацкай) гаспадаркай, а дзеля гэтага ня трэба агітаваць—весьці растлумачальную працу сярод беднаты і сераднякоў аб уступленьні ў колгасы, а пусьціць колектывізацыю па волі хваль—самацёкам. Але з тае прычыны, што селянін наогул „ня бачыць перавагі колгасаў" бо іх, па - Гузаву няма, дык проста лёгіка прыводзіць да таго, што справу колектывізацыі патрэбна ня толькі пусьціць на самацёк, але і адмовіцца ад яе.

Вось тады, мусіць узьнімецца „ўпаўшая актыўнасьць нашай (?!) моладзі".

Ня цяжка цяпер зразумець, аб актыўнасьці якое моладзі аплаквае „гора-прарок" Гузаў.

Даць магчымасьць разгарнуцца актыўнасьці кулацкай моладзі ў яе барацьбе супроць колектывізацыі—вось чаго хоча Гузаў.

Што пасьля гэтага застаецца сказаць кулаку?

„Комсамолец" Гузаў сказаў усё.

Твар махровага опортуністага, кулацкага агента размаскаваны.

„Ці можна весьці пасьпяховую барацьбу з клясавымі ворагамі не змагаючыся адначасова з ухіламі ў нашай партыі, не перамагаючы гэтых ухілаў?

Не, нельга. Нельга бо немагчыма разгарнуць сапраўдную барацьбу з клясавымі ворагамі, маючы ў тылу іх адлюстраваньне ў партыі, застаўляючы ў тылу людзей, якія ня вераць у нашу справу і ўсялякімі затармазіць наш рух уперад". (Сталін, XVI зьезд УсеКП(б).

Комсамольская організацыя, верная бальшавіцкім традыцыям, жорстка асудзіўшая „гора-прароцтва" Целешава і інш. аб „крызісе", з абурэньнем сустрэне гэтую новую нахабную вылазку заўзятага опортуністага, несьпяра па кулацкіх нотах.

Непахісна стоячы на позыцыях генэральнай лініі партыі, аддаючы ўсе сілы на справу будаўніцтва соцыялізму, упарта перамагаючы цяжкасьці —комсамол з усёй бязьлітаснасьцю выкідваў і будзе выкідваць вон з сваіх шэрагаў Гузавых—агентуру клясавага ворага, зараднікаў соцбудаўніцтва.

На барыкадах клясавай барацьбы

30.000 МАЛАДЫХ ПРОЛЕТАРАЎ ВЫКІНУТЫ НА ВУЛІЦУ

Эксплёатацыя даведзена да крайнасьці

Рэволюцыйныя выступленьні хваляй перакатваюцца па ўсім Індакітаі

„БАРАЦЬБА З ФРАНЦУСКІМІ ЗЬНЯВОЛЬНІКАМІ АБВАСТРЫЛАСЯ“

(Ліст з Сайгану)

Супроць крывавага панаваньня францускіх зьнявольнікаў працоўныя масы Індакітаю вядуць няспынную гэроічную барацьбу.

Цяпер барацьба гэта асабліва рэзка абвастрылася, бо ўдары сусьветнага экономічнага крызісу ўскалыхнулі гаспадарку ўсіх колёніяльных і паўколёніяльных краін, у тым ліку і Індакітаю. Цяжкасьці са збытам сельскагаспадарчых продуктаў і прамысловых вырабаў прывялі ў Індакітаі да рэзкага скарочаньня вытворчасьці.

Скарочаньне вытворчасьці асабліва пагоршыла становішча найбольш эксплёатуемага атраду пролетарыяту—рабочае моладзі. Пасьля зачыненьня некалькіх дзесяткаў тэкстыльных, джутавых, цукровых і каўчукавых прадпрыемстваў на вуліцу аказаліся выкінутымі 30000 маладых пролетарыяў. Пры звальненьні ім нават ня выплацілі зробленай пэнсіі. Пазбаўленая ўсякай дапамогі па беспрацоўю, гэтая шматтысячная армія моладзі асуджана на жабрацтва і голад.

Але і моладзь, якая яшчэ працуе на фабрыках, адчувае сябе ня многа лепш. Францускія капіталісты, у цэпкіх лапах якіх знаходзяцца прадпрыемствы, выціскаюць з маладых рабочых апошнія сокі. Рабочы дзень даведзен да 12 гадзін. І ў сьвяты і ў будні ідзе работа. На працягу году моладзь мае права адпачываць толькі 4-5 дзён. Але і гэты мізэрны адпачынак не аплачваецца, бо на фабрыках уведзена зьдзельная аплата. У час работы адыйсьці ад свайго варштата рабочыя могуць толькі з дазволу майстра, атрымаўшы ў яго кантрольную марку. А майстра мае на цэх з 40-50 рабочымі адну такую марку. На шмат якіх прадпрыемствах моладзь ня мае перапынку на абед і прымушана есьці тут жа каля варштату. Эксплёатацыя даведзена да крайнасьці. Замест былых 3-4 варштатаў моладзь павінна абслугоўваць на тэкстыльных прадпрыемствах 15-20 варштатаў.

Малады рабочы, які выконвае тую ж работу, што і дарослы, атрымоўвае за сваю пякельную працу ад 15 да 20 капеек у дзень. Яго маленькай пэнсіі ледзь хапае на порцыю варанага рысу і кавалачка рыбы. Але і гэтыя грошы ня цалкам пападаюць ў рукі рабочага. У сярэднім 20 проц. зарплаты зьядаюць штрафы. На адной з фабрык у провінцыі Кохінхіна існуюць 24 віды розных штрафаў. Рабочыя штрафуюцца за маленькае ўпушчэньне у рабоце. Шмат якія прадпрыемцы зрабілі штрафы найбольш выгаднай формай свайго прыбытку.

Таксама цяжка жывецца пад ярмом капіталістых і сялянскай моладзі Індакітаю. Сельская гаспадарка Індакітаю пацярпела ня толькі ад аграрнага крызісу, але і ад сільнага неўраджаю гэтага году. Ня маючы магчымасьці праікармiцца і заплаціць рабаўнічыя падаткі, сялянская моладзь кідае свае палі і ўходзіць батрачыць да памешчыкаў і кулакоў. Аднак, знайсьці работу становіцца ўсё цяжэй. У сувязі з крызісам плянтатары (абшарнікі) моцна скарачаюць пасевы каўчуку, бавоўны і іншых тэхнічных культур. Плянтатары ўжо разьлічылі палову сваіх батракоў, з іх—80 проц. моладзі.

Жудасна эксплёатуемая, даведзеная да крайняга голаду і адчаю працоўная моладзь Індакітаю паўстае. Рэволюцыйныя выступленьні хваляй пракатваюцца па ўсім Індакітаі. Маладыя пролетары побач з дарослымі падняліся супроць сваіх зьнявольнікаў—францускіх імпэрыялістых і мясцовай буржуазіі. З сьнежня мінулага году ў Індакітаі ня сьціхаюць стачкі рабочых на фабрыках і плянтацыях. Некалькі месяцаў таму назад забаставалі рабочыя электразаводу ў Шалоне і чыгуначнікі ў Дыяпе. Чыгуначнікі выкінулі на вакзале чырвоны сьцяг. У Тонкіне на гузікавай фабрыцы нядаўна забаставала 5 тысяч маладых рабочых. У час забастовак на тэкстыльнай фабрыцы ў Хайфонгу і на прадпрыемстве па сартоўцы вугалю ў Кампофа адбылася жорсткая сутычка паліцыі з рабочымі, якая каштавала жыцьця шасьці маладым пролетарам.

Кожны дзень прыносіць новыя весткі аб гэроічнай барацьбе працоўных Індакітаю. Яны ўжо не абмяжоўваюцца патрабаваньнем аб павышэньні заработнай платы і стварэньні чалавечых умоў працы, а паднімаюць сьцяг барацьбы за звяржэньне зьнявольнікаў.

Францускія імпэрыялістыя моцна ўстрывожаны ўздымам рэволюцыйнай барацьбы „абунтаваўшыхся „нявольнікаў“. Карныя атрады і аэропляныбомбавозы пушчаны ў ход для расправы з паўстаўшымі пролетарамі гораду і вёскі. За апошні час амаль ва ўсіх гарадох Індакітаю адбываюцца судовыя процэсы, на якіх выносяць сьмяротныя прысуды рабочым і сялянам за ўдзел у стачках і паўстаньнях.

Нядаўна за ўдзел у дэманстрацыях у Аннаме, у Кахінхіне 108 маладых рабочых і сялян былі прыгавораны да катаржнай працы тэрмінам ад 3 х год і больш.

У баёх індакітайскай моладзі за сваё вызваленьне вырас і загартаваўся індакітайскі комсамол. Ня гледзячы на сваю маладасьць і шматлікасьць, ён карыстаецца велізарнымі посьпехамі і вядзе за сабой тысячы рабочай моладзі.

Суровыя прысуды францускіх імпэрыялістых і крывавая расправа катаў не палохаюць працоўную моладзь. Яна яшчэ цясьней згуртоўваецца пад выпрабаваным кіраўніцтвам комсамолу каб сумесна з дарослымі рабочымі змагацца за поўнае вызваленьне працоўных Індакітаю ад непасільнага капіталістычнага ўціску.

Ига.

„Лепш турма, чым казарма“

З-за суровага рэжыму і зьдзекаў абыходжаньня афіцэраў, ангельскія салдаты часта бягуць з арміі.

Калі бегчы не даводзіцца, дык салдаты гатовы нават папасьці ў турму, толькі-б пазбавіцца ад казармы. Шмат з іх сьвядома робяць розныя злачынствы.

Улада ведае аб гэтых хітрыках. Дзеля гэтага папаўшыя пад суд рэдка адпраўляюцца ў турму. Іх звычайна прысуджаюць да штрафаў, аўпцаваньня ці прымусовых работ.

Нядаўна ў Лёндане тры маладыя салдаты, каб папасьці пад суд, напалі на дарозе аднаго велёсыпэдыстага і адабралі ў яго гадзіньнік і грошы.

Аднак, калі вінаватцы былі арыштаваны, судзьдзя спачатку загадаў іх адлупцаваць, потым прыгаварыў да 6 месяцаў прымусовых работ і вярнуў у казарму.

Адзін 18-гадовы салдат быў прыцягнуты да суда за пакражу аўтомабіля. Яму прапанавалі адслужыць у арміі, а потым адбыць пакараньне. Ён адмовіўся ад гэтага алтэрнатываньня і выказаў згоду зараз-жа сесьці ў турму.

Антымілітарысцкая дэманстрацыя швэдзкай моладзі

Комсамол Швэцыі разгортвае энэргічную дзейнасьць, мобілізуючы шырокія масы рабочае моладзі на барацьбу супроць пагрозы новай вайны. Нядаўна ў горадзе Лулеа мясцовая організацыя комсамолу правяла антываенны дзень. Па ініцыятыве комсамольцаў быў склікан спэцыяльны сход. Зьявілася—1200 чалавек. Сход прашоў з вялікім уздымам. Яго адчыніў малады салдат у форме, які сказаў вялікую запаляючую прамову супроць пагрозы вайны. Пасьля сходу адбылася шматлюдная дэманстрацыя. На чале калёны дэманстравалі 50 ваеннаабавязаных у поўнай форме. Дэманстрацыя прашла пад лёзунгам: —„Вайна—імпэрыялістычнай вайне“. „Супроць вайны, за братаньне з рабочымі і сялянамі Савецкага Саюзу“.

Удзел ваеннаабавязаных у дэманстрацыі зрабіў вялікае ўражаньне на насельніцтва гораду і выклікаў не малую трывогу ў ваенных улад, бо ў Швэцыі законам забаронена ваенным удзельнічаць у сходах і дэманстрацыях. Па апошніх даных за ўдзел у дэманстрацыі арыштавана 10 салдат. У хуткім часе, яны мабыць, прадстануць перад ваенным судом.

Цяга нямецкай працоўнай моладзі ў СССР

Ня гледзячы на гнусны паклёп і выдумкі аб становішчы ў СССР, якія распаўсюджваюцца буржуазным і сацыял-фашысцкім друкам, цяга пролетарскай моладзі Нямеччыны ў Савецкі Саюз расьце. Вельмі паказальны ў гэтых адносінах наступны факт: нядаўна спэцыяльная камісія, якая выехала ў СССР, закупіла ў Люнэбурзе партыю племянных сьвіней. Для догляду за жывёлаю патрабавалася некалькі сялян. На пытаньне камісіі адгукнулася звыш 800 сялян, з іх большасьць моладзі. Усе яны выказалі жаданьне адправіцца ў Савецкі Саюз.

Дзевяцігадовы „мяцежнік“

Пры падаўленьні рэволюцыйнай барацьбы прыгнечаных колёніяльных народаў, ангельская буржуазія не шкадуе нават дзяцей.

Гэтымі днямі ў горадзе Амрыцар (Індыя) судзілі 9-гадовага хлопчыка. Яго абвінавацілі у „мяцежы“. „Мяцеж“ хлопца выявіўся ў тым, што ён разам з роднымі ўдзельнічаў у нацыянал-рэволюцыйнай дэманстрацыі. Суд прыгаварыў хлопчыка да трох месяцаў турмы і трохгадовага прымусовага выхаваньня.

Організацыя развалена

Старшыня Касьцюковіцкага бюро ЮП ня ведае колькі атрадаў налічваецца па раёне. Калі яго аб гэтым пытаюць, — ён адказвае: —„Сам чорт не разьбярэ, здаецца 47“. Ён таксама ня ведае, хто павадыры мястэчковых атрадаў і куды атрады прымацаваны. Старшыня бюро ня чытае „Піонэра Беларусі“ і „Чырвоную Зьмену“.

Ня так даўно райком комсамолу зьняў з работы піонэрпрацаўніка—комсамольца за нядбайныя адносіны да абавязкаў. Новаму працаўніку райком павінен дапамагчы і ўзьняць адказнасьць за пастаноўку піонэр.-оргработы.

Бавы агляд распачаўся толькі па прыезьдзе брыгадзіра.

КАЦ Ю.

Абавязкі па рэалізацыі вэлёабавязацельстваў не выкананы

Па выкліку ЦК КСМ Грузіі, ЦК ЛКСМБ узяў на сябе абавязацельства рэалізаваць 4000 велёабавязацельстваў. Дадзеныя ЦК ЛКСМБ дырэктывы аб выкананьні гэтай сацумовы і рэалізацыі комсамольцамі велёабавязацельстваў ня выкананы, аб чым сьведчаць лічбы. Замест 4000 рэалізавана комсамолам 72 велёабавязацельствы.

47 райкомаў КСМ не рэалізавалі ніводнага, і толькі 9 райкомаў рэалізавалі 72 велёабавязацельствы, прычым і гэтыя раёны не выканалі сваіх кантрольных лічбаў.

Так, Клічаўскі райком реалізаваў—4, замест кантрольнай лічбы 20. Пухавіцкі—2, замест 35, Чэрвенскі... Бабруйскі... (пасярэдзіне абрэзана) ...робінскі—1, замест 20, Чарэйскі—1, замест 15, Старадарожскі—2, замест 20 і інш.

Райкомы і нізавыя комсамольскія ячэйкі недаацанілі гэтага мерапрыемства.

Комсамолец

Штурмуем недахопы

Прамфінплян на заводзе „Бальшавік“ за кастрычнік месяц у колькасных адносінах выканан на 112,1 проц., а ў якасных на 101,89 проц.

Да кастрычніка брак быў зьніжан на 5 проц., за кастрычнік месяц паніжан яшчэ на 2 проц. Якасьць продукцыі за гэты час значна палепшылася, асабліва ў некаторых цэхах.

Хромавы цэх выканаў прамфінплян у колькасных адносінах на 114,92 проц., а ў каштоўным выразе на 101,15 проц. Некаторыя цэхі не выканалі прамфінпляну.

Так, лайкавы цэх выканаў прамфінплян у колькасных адносінах на 96,95 проц., а ў каштоўным выразе на 108,49 проц. Жэлацінны цэх па вытворчасьці клею выканаў плян на 101,3 проц., а па тлушчы на 20,96 проц. Шэрстамыйны цэх у колькасных адносінах выканаў на 97,69 проц., а ў каштоўным выразе на 99,89 проц.

Прагулы на заводзе яшчэ не зьліквідаваны. За кастрычнік месяц 0,2 проц. прагулаў.

На ліквідацыю прарываў па некаторых цэхаў мобілізавана ўвага рабочых. Дзякуючы ўдарнай працы па ліквідацыі прарываў зараз дасягнуты вялікія посьпехі.

За першую пяцідзёнку ў жэлацінным цэху па тлушчы плян выканан на 60 проц., у лайкавым цэху прарыў таксама ліквідаваны—плян выканан на 100,58 проц.

На заводзе працуюць 17 ударных брыгад, якімі ахоплена 577 чалавек. 57 ударнікаў гэтых брыгад самаадданна змагаюцца з прарывамі.

Комсамольская організацыя мае значны ўдзел у выкананьні прамфінпляну.

А. Л...

„Выканаць па меры магчымасьці“

Ільнозагатоўкі па Пухавіцкім раёне знаходзяцца ў надзвычайна пагражаючым становішчы. Плян на 10-ае лістапада выканан толькі на 15,2 проц. Яшчэ горш справа з загатоўкай валакна—плян выканан усяго на 0,7 проц. Гэтыя ганебныя лічбы кажуць за тое, што загатоўчыя пункты з халадком адносяцца да гэтай справы.

Плян ільнозагатовак не даведзен ня толькі да вёсак, але і да кулацка-заможных двароў.

Партыйныя і комсамольскія організацыі ня ўлічваюць значэньня ільнозагатовак. Пытаньне аб ільнозагатоўках не стаяла ні на адным партыйным, комсамольскім сходзе, ні на сходах сялян.

У раёне назіраюцца яўныя апартуністычныя адносіны некаторых сельсаветаў да ільнозагатовак. Бл... с.-с., зацьвярджаючы плян загатовак ільну, пастанавіў: „Выканаць па меры магчымасьці“. Прысутныя партыйцы і комсамольцы прымірэнча аднесьліся да гэтай справы, ухіляючай клясавую лінію работы сельсавету.

Валодзя

Ліквідацыя няпісьменнасьці зрываецца

На Чэрвеньскім раёне ліквідацыя няпісьменнасьці зрываецца. У інспэктуры існуе опортуністычная стаўка на самацёк.

Лікпункты не распачалі працы. Чэрвеньскі РВК і коопэрацыя ў гэтым пытаньні бязьдзейнічаюць.

Ліквідатары сядзяць на месцох без працы.

У кнігарні ёсьць сшыткі, яны ўжо два тыдні ляжаць нерасцэнены. Калі запыталіся ў загадчыка кнігарні тав. Віг..., чаму не расцэнены сшыткі, ён адказаў: „няма фактуры, сшыткі мы па месцы пакуль не пашлем“. Гэта ў той час, калі справа па ліквідацыі няпісьменнасьці яшчэ зусім не пачата.

Ранік

Пад скрыдэлкам...

У барацьбе з антысэмітызмам і шовінізмам розных колераў Чашніцкая беларуская сямігодка ў мінулым навучальным годзе практыкавала метад політ-судоў, якія з мэтай найбольшага прыцягненьня грамадзкасьці праводзіліся ў Нардоме. Прашоў год, пачаўся другі; а пастановы політсуда ляжаць пад чырвоным сукном адміністрацыі Чашніцкай школы. Антысэміты і шовіністыя вучацца. Сёлета гэтыя антысэміты праяўляюць сябе вялікадзяржаўнымі шовіністымі. Вось факт. Калі вучань 7-ае клясы заявіў загадчыку школы аб тым, што выкладаньне матэматыкі праводзіцца на расійскай мове, дык яму адказалі:—„На расійскай мове больш зразумела“. Політычныя заручкі адміністратары гэтага культываюць. Падобныя факты шмат раюць. Мы патрабуем найхутшага расьсьледаваньня і прыцягненьня да судовай адказнасьці антысэмітаў і маўклівых сьведкаў, якія аб гэтым ведаюць, але... раюць. Антысэмітаў і шовіністаў са школы выключыць.

М. Агніоты і Э. Чаромх...

Паведамленьні

7-га сьнежня а 6-й гадзіне ўвечары склікаецца нарада колектываў павадыроў Фрунзэўскага РК. Усім павадыром бяз, атрадаў, фарпостаў яўка абавязкова. Нарада адбудзецца ў памяшканьні РК.

Старшыня РБ ДКО
ЛАШЧЫНСКІ.

6-га сьнежня, а 7-й гадзіне ўвечары ў памяшканьні ФРК адбудзецца нарада сакратароў колектываў ЛКСМБ і павадыроў піонэратрадаў саюзу будаўнікоў.

ФРК ЛКСМБ.

ПАПРАЎКА

Ва ўчарашнім № „Ч. З.“ у падзагалоўку да артыкулу на 2-й старонцы па віне карэктуры дапушчана памылка. Надрукавана: „Пачаць падрыхтоўку да асеньняй сяўбы“. Трэба чытаць: „Пачаць падрыхтоўку да веснавай сяўбы“.

АДКАЗНЫ РЭДАКТАР РЭДКОЛЕГІЯ

Згублены

— Комсам. біл. на імя Ст...віча А., выд. Быхаўскім райкомам КСМ.

— Кніжка аб'яднанай прафшколы на імя Хініча І., выд. профтэхшколай.

Друкарня імя тав. Сталіна

Галоўлітбел № 599